

سُوْرَةُ الْاِنْفِطَارِ بِكَتَبَةٍ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ هِيَ تِسْعٌ عَشْرَةٌ اٰیَةً

به اسم الله رحمان رحیم

اِذَا السَّمَاءُ اِنْفَطَرَتْ ۱؎ وَاِذَا الْكُوَاكِبُ اِنْتَثَرَتْ ۲؎ وَاِذَا الْبِحَارُ

وقتی سماء بشکند * و وقتی کواکب پاشند * و وقتی ابحار

فُجِّرَتْ ۳؎ وَاِذَا الْقُبُورُ بُعْثِرَتْ ۴؎ عَلِمْتَ نَفْسٌ مَّا قَدَّمَتْ وَاِذَا

سر ریزه کنند * و وقتی قبرها زیروزبر شوند * می فهمد هر نفس که چه اقدام کرد و

اٰخِرَتْ^ط ۵ يٰٓاَيُّهَا الْاِنْسَانُ مَا غَرَّكَ بِرَبِّكَ الْكَرِيْمِ^ل ۶ الَّذِي

چه تأخیر * یا ای انسان چه مغرورت کرد از رب کریم * آنکه

خَلَقَكَ فَسَوِّكَ فَعَدَلَكَ^ل ۷ فِيْ اَيِّ صُوْرَةٍ مَّا شَاءَ رَكَّبَكَ^ط ۸

خلقت کرد و تکمیلت کرد و عدل کرد ترا * در هر صورتیکه خواست ترکیب^۱ کرد ترا. *

كَلَّا بَلْ تُكَدِّبُوْنَ بِالْاٰدِيْنَ^ل ۹ وَاِنَّ عَلَيْكُمْ لَحٰفِظِيْنَ^ل ۱۰ كِرٰمًا

هرگز! بلکه میکنید تکذیب بر دین * و یقیناً بر شماست حافظین * کراماً

(۱) ترکیب کرد: ساخت، شکل داد، مرکبات آنرا یکجا کرد.

كَاتِبِينَ^{۱۱} يَعْلَمُونَ مَا تَفْعَلُونَ^{۱۲} إِنَّ الْأَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ^{۱۳} وَ

کاتبین * میدانند آنچه می‌کنید * یقیناً ابرار^۱ باشند در نعیم * و

إِنَّ الْفُجَّارَ لَفِي جَحِيمٍ^{۱۴} يَصُلُونَهَا يَوْمَ الدِّينِ^{۱۵} وَمَا هُمْ عَنْهَا

یقیناً فجار باشند در جحیم * شوند داخل آن یوم دین * و نمی‌باشند از آن

بِغَائِبِينَ^{۱۶} وَمَا آذُرُكَ مَا يَوْمَ الدِّينِ^{۱۷} ثُمَّ مَا آذُرُكَ مَا يَوْمَ

دیگر غایبین. * چه دهد ادراک ترا که چیست یوم دین * باز چه دهد ادراکت چیست یوم

(۱) ابرار: نیکو کاران فجار: بدکاران

الدِّينِ ^ط ۱۸ يَوْمَ لَا تَمْلِكُ نَفْسٌ لِنَفْسٍ شَيْئًا وَالْأَمْرُ يَوْمَئِذٍ لِلَّهِ ^ع ۱۹

دین. * یومیکه نتواند تملیک نفس بنفسی هیچ شیء. و امر است آنروز از الله *